

— Akár obstruálnak, akár nem a képviselő urak — feleli a rendőrfelügyelő, — ki kell vezetnem a teremből mindenkit.

— Köszönöm, csak ezt akartam tudni!

A dulakodás és verekedés csak este nyolc órakor ért véget. Háromnegyed kilenckor mindössze négy-öt ellenzéki képviselő maradt a teremben. Tisza István gróf az elnöki emelvényre lép és a következő szavakkal nyitja meg az ülést:

TISZA ELNÖK BESZÉDE

— Tisztelt Ház! Minden magyar embernek a szívét kell, hogy szomorúság elfogja azok láttán, amik itt történnek. Nem volna itt a helyem, — mondja többek közt beszédében — ha nem érvényesíteném a házszabályokban foglalt jogaimat. Beszéde végén azt magyarázza, hogy nem igaz az, mintha mindenkinek megtiltotta volna az ülésteremben való tartózkodást, csak azoknak, akiket a névsorban összeírt.

Ezután felolvassa a renitens ellenzéki képviselők névsorát, köztük van *Kelemen Béla* szegedi képviselő is. Ezeket a képviselőket a mentelmi bizottság elé kéri utasítani.

Csak ezek után következett *a napirend tárgyalása*. Az elnök fölolvassa a nyári szünet alatt érkezett iratokat.

Lukács László miniszterelnök betesztje az 1911. évi zárszámadást és az állami számvevőszék jelentését.

Teleszky János pénzügyminiszter benyújtja az 1913. évi költségvetést. A Ház holnapi ülésén a delegátusok megválasztását tűzi ki napirendre.

Az ülés háromnegyed tizkor ért véget.

Merénylet-terv Lukács ellen

(*Saját tudósítónktól.*) Mikor a képviselőházban *Lukács* László miniszterelnök kevéssel az ülés megnyitása előtt elhagyta fogadótermét, több munkapárti képviselő jelenlétében elmondotta, hogy *merényletet terveztek ellene*. Egy fiatalembert akart rávenni a *Justh-párt egyik tagja*, — mondotta a miniszterelnök, — hogy *őt az utcán vagy a képviselőház közvetlen közelében inzultálja*. Hozzátette ehhez még a miniszterelnök, hogy a fiatalember *nagy krakéler* hírében áll és hogy neki egy munkapárti képviselő monddta el a dolgot.

A képviselők csoportjában nagy volt a fölháborodás s nyomban kikutatták, hogy ki leplezte le a merénylet tervét. Kiderült, hogy *Montbach* Imre báró munkapárti képviselő mondotta el a készülő támadást Lukácsnak. *Montbach* Imre báró úgy tudta meg a dolgot, hogy idősb *Rónay* László miniszteriumi szám tanácsos közölte vele, akinek fiát, *Rónay* Lászlót, Ugocsa megye volt várnagyát akarták a gyászos szerepre rávenni.

A fiatal *Rónay* elmondotta ugyanis apjának, hogy a Pannónia-szállóban *Justh* János képviselő diskurzus közben azt ajánlotta neki, hogy most nagy szolgálatot tehetne a *Justh-pártnak* azzal, ha *Lukács* Lászlót inzultálná. Azt is hozzátette, hogy egyszerre *nemzeti hős* lehetne, de anyagiakban sem vallaná kárát, mert adósságait kifizetné és *mandátumhoz is juttatnák*. A fiatal *Rónay* elmondotta *Justh* János ajánlatát apjának, a kivel együtt most már elhatározták, hogy

közlík a dolgot *Montbach* Imre báróval, aki a családnak jó barátja. Ez meg is történt s akkor *Montbach* báró azt ajánlotta, hogy tanuk előtt ismételtessék meg *Justh* Jánossal az ajánlatot. Ezt meg is kísérelték, de *Justh* nem volt hajlandó tanuk előtt beszélni.

Idősb *Rónay* László egyébként ma reggel *Justh* Jánoshoz levelet intézett, amelyben ajánlatát, melyet a családja becsülete ellen intézett merényletnek nevez, megvetéssel utasítja vissza.

Árvizveszedelem a Tiszán és a Maroson.

— Vásárhely határa viz alatt. —

(*Saját tudósítónktól.*) A szokatlan időjárás, amilyen 1870 óta nem volt Magyarországon, árvizveszedelmet hozott a Tisza és a Maros mentén. Szeged alatt a folytonos esőzések és a megdagadt Maros miatt *a Tisza rohamosan árad. Vásárhely alatt a Tisza kilépett a medréből, a hullámtérre meghozta az árvizkatasztrófát és eddig kétszázezer korona kárt okozott. A Maros Nagylakon kiöntött.*

A Dunagőzhajózás jelenti szerkesztőségünknek, hogy *a Tisza Szeged alatt egy hét alatt két és fél méterrel emelkedett*. A Tisza rohamos áradása még mindig tart. Az utolsó hét alatt a Tisza vize így növekedett Szegeden:

szeptember	9-én	352 centiméter
„	10-én	420 „
„	11-én	480 „
„	12-én	518 „
„	13-án	538 „
„	14-én	555 „
„	15-én	566 „
„	16-án	580 „
„	17-én	596 „

Hódmezővásárhelyi tudósítónk jelenti, hogy a vásárhelyi hullámtéren árvizveszedelem van.

Már szombaton viz alatt volt az egész Korhány, a Barci rét, a mártélyi szőlők legnagyobb része; ugyanakkor áttörte a víz a körtvélyesi nyulgátat és ott is elárasztott mindent.

A jószágot alig tudták idejében biztos helyre hajtani.

A víz 24 óra alatt újabb fél métert emelkedett, most már síkvíz minden. A kár óriási Barciban és a közelben *kétezer boglya szénát vitt el az áradat*. S vége a legelőnek is. *Sok helyen eltemette a szőlőt. A kár hozzávetőleges számítással kétszázezer koronára tehető eddig.*

Felülről, egész Tokajtól kezdve még mindig áradást jeleznek.

A Maros árja is egyre fenyegetőbben emelkedik, úgy, hogy — ha az esőzés tovább így tart, — *Árad egy pár napon belül árvizveszedelem elé kerül. Már Nagylak külső részeit el is öntötte a Maros hatalmas árja.*

Aradon már 268 centimétert mutatott ma a mérce, míg a tavaszi nagy áradások idején csak 242 centiméterre emelkedett a víz. A folyammérnökség jelentése szerint a tegnapi és mai napon a Maros vizállása a következő volt: Marosujváron 162—120, Gyulafehérváron 124—207, Branyicskán 294—276, Soborsinon 240—176, Aradon 250—268, Makón

386—394 centiméter. A felső vízfolyásból következtetve Aradon egy-két nap mulva még husz-harminc centiméterrel emelkedhetik a Maros, azután okvetlenül apadásnak kell bekövetkezni. Ha azonban az esőzések nem szünnének meg, úgy apadás sem igen várható.

Nagylakról kapott tudósítás szerint a Maros áradása még nagyobb, mint tavasszal volt. A népliget teljesen víz alatt van. A szépen művelt szőlős- és veteményes kertekben a víz igen nagy kárt tett. Az árvíz veszedelmétől a várost csak a körgát védi, amelynek töve szintén vízben áll.

Moziképek a szajnaparti Babylonban.

Páris, augusztus hónap.

I. Belevettem magam Párisba, a szajnaparti Babylonba. Egyszerűen belevettem magam, mint valami szegény diák és járom a boulevardokat, meg a diszes épületeket, közbül belelátok ennek a nagyszerű városnak az eleve séges életébe. Szeretném, ha itt, mindjárt velem éreznéd magad, aki olvasod az írásomat s látod amint kiömlik a dologból az a meleg élet, ami a város, az emberek, az egész.

A taxikonflis, persze diszes batárt ért alatta, az első amit megláttam és — megtagasztaltam. Diszes ruháju, fényes, fehér cillinderű a kocsis. Hogy megismerkedtem vele, kiűtött rajt az apache. Kiszagolja az idegent, aztán mész kifogyhatlan boulevardokon, s mikor megáll végre a kapu előtt, nem tudom mennyit kell fizetni. Mielőtt megnézhetnéd, már ismét fölesapta a mutatót. Éjjel 11 óra. Veszekedni akarsz? Eredj a sóhivatalba.

Másnap már rovom az aszfaltot. A fal mellé lapulva haladok, nehogy az autók, autóbuszok, villamosok örült forgatagja el ne kapjon. És 12 órakor délben, mikor legelősebben zsufolódtak a kocsik, egy csapat szürke kecskét, csörgővel a nyakukon hajt át a boulevardokon valami napsütött breton legény.

Már láttam egy csomó finom testű nőt. Most ép a rue de Rivolin vagyok; itt is vannak ilyenek, szép számmal pedig és kifestett szájuk szívesen mosolyog vissza, ha ábrándosan belenézek a szemükbe. De itt is akad vastag nőcske, akár csak nálunk a — Lipótvárosban. Akkor ötlött a szemembe a jól megtermett dáma, amikor örült kocsikavargás között csak hőköt egyet az ujjával s rögtön fordult egy taxiautó, fölvette ismerősünket és már vágatott tovább.

Hajlandó vagyok a soffőröket nagyembernek megtenni. Hogy mit művelnek ezek ebben az elképzelhetlen kavargásban — az csodálatos. És semmi beszéd, soha egy szerencsétlenség. Pedig a legszélesebb boulevardokon is, csak úgy szoronganak a kocsik. De még így is rohannak. Szinte nevetni való már ez a forgalom és ez a gyorsaság.

Ilyen vágatásban láttam veréb etetést a Tuileriákban. Kövérke verebek! Egy öreg pasi kézből eteti őket, mint a galambokat a Márk téren. Tehát a veréb is szelíd, kedves állat. Jó lesz ezt belevenni az iskolás könyvbe a régi meghatározás helyett. Hiszen csak nevelés dolga az egész.

A Concorde-téren. Az Obelisque de Luxor alatt. Szinte megdöbbenő: vannak percek, amikor a lovat nem látni az egész nagy téren, de vagy száz autórohan. Apránként szedem be a dolgokat. Még nem láttam a Grande Boulevardokat.

Már megint a rue de Rivoli. Vasárnap. Egy koromfekete gentlemannel nézegettük őket. Bucusok. Strassburgiak. Negyven rengeteg kocsin, amilyet csak itt látni és mind-